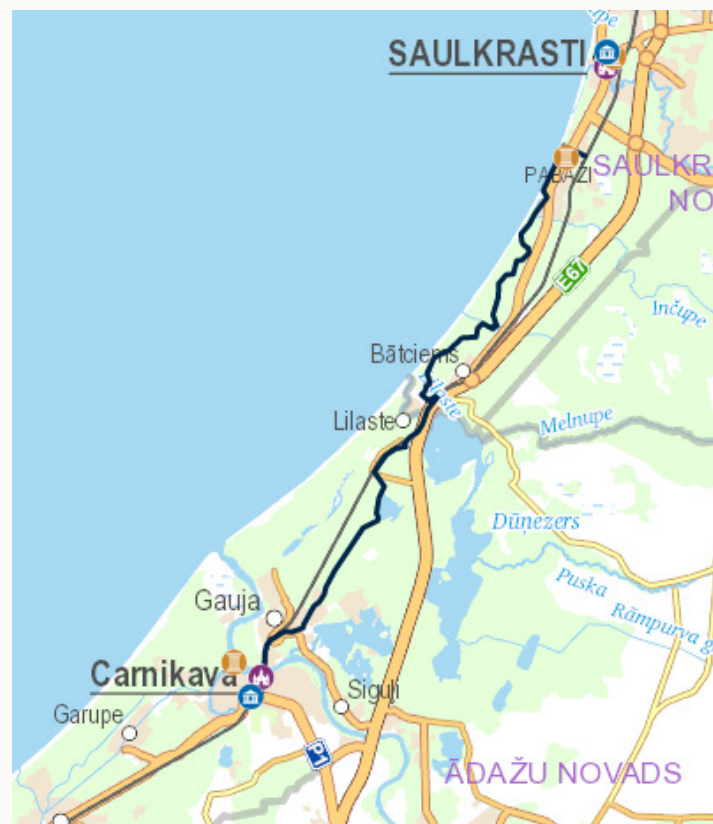

Pārgājiena maršruts pa dabas parku "Piejūra" no Pabažiem līdz Carnikavas dzelzceļa stacijai

Pārgājiena maršruts pa piejūras dabas parku no Pabažiem līdz Carnikavas dzelzceļa stacijai.

Maršruts piemērots garu pastaigu un fizisko aktivitāšu cienītājiem, jo vietām ir stāvi kāpumi un kritumi, kāpu augstums sasniedz pat 29 metrus.

Veids: linijveida maršruts
Garums: 16,5 km
Ilgums: 5 h
Grūtības pakāpe: grūta (īpaši posmā Inčupe—Lilaste)

Maršruta sākuma koordinātas: un beigu koordinātas:

GPS: [57.242137](#), [24.407791](#)

Maršruta beigu koordinātas:

GPS: [57.127997](#), [24.278755](#)

Vilcienu kustības saraksts pieejams šeit:

<https://www.pv.lv/>

!Aicinām sekot līdz maršrutam [Balticmaps.eu](https://balticmaps.eu), lai nenovirzītos no maršruta.

Maršruts pieejams šeit: https://ej.uz/Saulkrasti_Carnikava

**Silti ēdieni un dzērieni
līdzņemšanai** (nedaudz jānovirzās no maršruta):

Degvielas uzpildes stacijā "Viada"

apraksts: uzkodas, karstie dzērieni, labierīcības

adrese: "Mazžvīguļi", Saulkrastu pag., Saulkrastu nov.

GPS: [57.225489](#), [24.390609](#)

Kafejnīcā "Baltā kāpa"

(Kāpu iela 1B, Saulkrasti, Saulkrastu nov.

GPS: [57.233126](#), [24.393382](#)

telefons: 26 668 061

Restorāns "Porto Resort"

apraksts: Garšīgi gruzīnu ēdieni, hačapuri, sildoši dzērieni pieejami līdzņemšanai no viesnīcas "Porto Resort" autostāvvietā.

adrese: Medzābaki-2, Lilaste, Carnikavas novads,

GPS: [57.185103](#), [24.346218](#)

telefons: +371 25455050

e-pasta adrese: info@portoresort.lv

Veikaliņš Gaujā

apraksts: neliels veikals pie Gaujas dzelzceļa stacijas

adrese: "Ievas", Gauja, Carnikavas novads,

GPS: [57.142004](#), [24.288059](#)

Kafejnīca "Tīne"

apraksts: Kompleksie ēdieni, dzērieni un picas līdzņemšanai.

adrese: Rīgas iela 18, Carnikava, Carnikavas novads,

GPS: [57.128786](#), [24.278335](#)

telefons: +371 20865000

Veikals "MEGO"

apraksts: veikals, kurš atrodas ēkā, kuras nosaukums ir "Gauja"

adrese: Rīgas iela 23, Carnikava, Carnikavas novads,

GPS: [57.129208](#), [24.278935](#)

Carnikavā, pie Carnikavas dzelzceļa stacijas, atrodas publiskā tualete.

Adrese: Stacijas iela 2B, Carnikava, Carnikavas novads,

GPS: [57.128506](#), [24.279262](#)

Pārgājiena maršruts sākas pie dzelzceļa stacijas "Pabaži". Iespēja atbraukt gan ar vilcienu, gan bez maksas atstāt transporta līdzekli.

No Pabažu stacijas ejiet pa Stacijas ielu taisni, šķērsojiet Rīgas ielu, līdz nonāksiet uz Saulrieta takas, tad pagriezieties pa kreisi. Pa Saulrieta taku dodieties līdz Baltās kāpas stāvlaukumam, tālāk pa Kāpu ielu līdz ielas galam un pāri Inčupei pa gājēju tiltiņu. Tad taka ved taisni, līdz zemās kāpas kļūst arvien augstākas.

Saulrieta taka — 3,6 km gara meža taka, kas stiepjas gar jūras piekrasti no Baltās kāpas līdz Saules tiltam. Tavam skatam pavērsies smilšu pludmale un mierpilnais kāpu mežs, kurā aplūkojamas 20 dižpriedes. Dažas priedes ir pat 200 gadu vecas. Neaizmirsti klausīties putnu dziesmās un vērot sīkumus. Ja Tev paveiksies, ieraudzīsi mazo, īpaši aizsargājamo kukainīti — priežu sveķotājkoksngrauzi!

Maršruts turpinās pa kāpu virsotnēm, ļaujot vērot tālu pārredzamu skatu gan uz priežu, gan egļu mežu. Pēc aptuveni pusotra kilometra labajā pusē aplūkojama mazo priedišu audze, kas ir unikāls meža paveids Piejūras dabas parkā.

Dabas parks «Piejūra» ir viens no vecākajiem dabas parkiem Latvijā — dibināts 1962. gadā kāpu mežu, priekškāpu un pludmales aizsardzībai, ietverot piekrasti no Vecākiem līdz Gaujas grīvai. 1999. gadā dabas parks tika paplašināts, aptverot teritoriju no Vakarbulliēm līdz Inčupei. 2002. gadā to iekļāva Eiropas nozīmes aizsargājamo teritoriju tīklā «Natura 2000».

Pēc aptuveni trim kilometriem kopš Inčupes šķērsošanas kāpas kļūs zemākas un nonāksiet pie purvaines, no kuras iztek Bazūnurga. Tā ir šķērsojama jebkurā gadalaikā. Vasarās urga ir gandrīz izžuvusi. Tad turpiniet ceļu pa priežu mežā iemītajām takām Lilastes virzienā.

Netālu no Lilastes ietegas jūrā nonāksiet pie drāžu žoga. Pagriezieties pa kreisi un ejiet gar žogu, līdz nonāksiet pie zaļiem vārtiem. Ieejiet pa vārtiem un turpiniet ceļu pa asfaltu. Pie zīmes “privātpašums” pa kreisi ir asfaltēts celiņš; pa to ejot, nonāksiet uz lielāka ceļa. Vēlreiz pagriezieties pa kreisi un aptuveni 300 metru ejiet uz Saulkrastu pusi, līdz labajā pusē sasniegsiet taku dzelzceļa virzienā. Taka ved līdz dzelzceļam, tad pagriezieties pa labi Lilastes virzienā un ejiet gar dzelzceļu. Lilastes upi šķērsojiet pa dzelzceļa tiltu (atcerieties par drošību dzelzceļa tuvumā!).

Turpiniet iet pa taku, kas vijas gar dzelzceļa kreiso pusi. Paejiet garām Lilastes dzelzceļa stacijai un nonāksiet uz meža ceļa, kas iet paralēli dzelzceļam. Ejiet taisni līdz šķērsosiet asfaltētu ceļu. Aiz ceļa atrodas neliels laukums, aiz kura sākas meža ceļš, kas ved n daudz pa kreisi. Šis ceļš ir kādreizējā Lilastes armijas poligona liecība — pa to pārvietojās bruņutehnika, taču mūsdienās uz tā aug mazas priedītes un palikušas tikai vairs nelielas bedres uz tā. Turpiniet ceļu līdz ieraudzīsiet Ummja ezeru un informācijas stendu. Pagriezieties n daudz pa labi un ejiet pa meža ceļu gar ezeru.

Ummis:

Ezers ir 25ha liels un tā krasta līnijas garums ir 2,3km, savukārt vidējais dziļums 2,9m.

Lai saudzētu reto un īpaši aizsargājamo ūdens augu Dortmaņa lobēliju, no 1. jūnija līdz 15. augustam, aizliegts atrasties Ummja ezerā.

Ummja ezers ir tikai viens no dažiem Latvijā vēl atlikušajiem dzidra ūdens ezeriem, un tajā aug tikai šādos ezeros sastopams augs Dortmaņa lobēlija - vienīgā Latvijā sastopamā lobēliju dzimtas suga, kas ir ļoti reta un tādēļ īpaši aizsargājama. Pēdējo 100 gadu laikā ezeru aizaugšanas un ūdens piesārņošanas dēļ šis augs izzudis jau vairāk nekā 20 Latvijas ezeros.

Šī mazā, trauslā puķīte ir pielāgojusies dzīvei ūdenī. Tā sakņojas ezera dibenā pavisam nelielā dziļumā, tāpēc pārsvarā sastopama ezera piekrastē. Jūlijā tā paceļ virs ūdens 40—70 cm garu stublāju un zied ar baltiem ziediem, nobriedinot sēklas virs ūdens. Dortmaņa lobēlijas lielākais drauds ir ezera ūdens piesārņošana ar organiskas izcelsmes piesārņojumu, kas pārsvarā ūdenstīlpēs pārsvarā nonāk tieši lielā peldētāju skaita dēļ. Ummja ezerā pārmērīgās rekreācijas noslodzes dēļ ūdens krāsa jau ir nomainījusies no zilganzaļas uz zaļganu, bet ūdens dzidrība samazinājusies no 5 līdz 6 metriem 1906. gadā uz 3 metriem 2017. gadā.

Ummis ir viens no trijiem bagātākajiem Dortmaņa lobēlijas ezeriem Latvijā, un vienīgais brīvi pieejamais ezers (pārējie divi atrodas Ādažu militārajā poligonā). Dortmaņa lobēlijas klātbūtne Ummī apliecina ezera tīrību un līdz ar to arī dzidrumu. Diemžēl Ummja ezera stāvoklis būtiski pasliktinājies pēdējo 30 gadu laikā pārmērīgas atpūtnieku radītās slodzes dēļ. Ja 1980-to gadu beigās ūdens dzidrība bija līdz 6 metriem, tad 2017. gadā tā samazinājās līdz 3 metriem.

Ummja ezerā aug ārkārtīgi rets augs — Dortmaņa lobēlija. Tā ir ierakstīta Baltijas jūras reģiona Sarkanajā grāmatā un Latvijas Sarkanajā grāmatā 1.kategorijā. Šī mazā, trauslā puķīte ir pielāgojusies dzīvei ūdenī. Tā sakņojas ezera dibenā pavisam nelielā dziļumā, tāpēc pārsvarā sastopama ezera piekrastē. Jūlijā tā paceļ virs ūdens 40—70 cm garu stublāju un zied ar baltiem ziediem, nobriedinot sēklas virs ūdens. Dortmaņa lobēlijas lielākais drauds ir ezera ūdens piesārņošana ar organiskas izcelsmes piesārņojumu, kas pārsvarā nonāk tieši lielā peldētāju skaita dēļ. Organiskais izcelsmes piesārņojums veicina dūņu slāņa palielināšanos, kas sekmē Dortmaņa lobēlijas izzušanu un arī ezera aizaugšanas procesus.

Pa šo ceļu turpiniet iet taisni līdz ezers beigsies, tad būs vieta, kur kreisajā pusē paceļas nelielas kāpas paugurs. Uzejiet uz tās, un ieraudzīsiet tālāk purvainu vietu ar mazām priedītēm. Tas ir Serģa purva ziemeļrietumu gals, kas ir aizaudzis un pārvērties par purvainu mežu. Turpiniet iet pa ceļu taisni gar Serģa purva rietumu daļu.

Pēc aptuveni diviem kilometriem sasniegsiet Gaujas vasarnicu ciematu. Šķērsojiet Serģu ielu un turpiniet iet taisni pa Viršu ielu, līdz nonāksiet pie krustojuma ar Dzirnupes ielu. Nogriezieties pa labi uz Dzirnupes ielas un ejiet pa ceļu gar sētu. Kad ceļš beigsies, turpiniet iet taisni pa taciņām apmēram 200 metrus līdz nonāksiet līdz Gaujas dzelzceļa stacijas peronam.

Kādreiz Serģis bija ezers, kas aizpildīja starpkāpu ieplaku. No 1906. gada, kad Serģa ezera dienvidu daļā izraka ūdens noteces grāvi un tā ūdenslīmenis būtiski pazemināja, aizsākās strauji ezera pārpurvošanās un aizaugšana. Tā izveidojās Serģa purvs, un mūsdienās Serģis aizņem tikai 0,4 ha platībā, lai arī vien simts gadus atpakaļ tas aizņēmis 26,3 ha platību. Serģa lielāko daļu aizņem pārejas purvi un slišķņas, savukārt ziemeļu daļā izveidojies augstais purvs. Purvā dominē niedru audzes, kas pavasara saulrietos atgādina zelta villaines. Lielākā daļa augstā purva apaugusi ar nelielām purva priedītēm, bet daļā ir pārvērtusies par purvainu mežu. Savukārt slišķņainākās un mitrākās Serģa purva daļas ir dienvidu un rietumu pusē. Purva rietumu daļā notiek aktīvs pārpurvošanās, par ko liecināja nokaltuši sikkkrūmi (purva vaivariņš, mellene u.c. augi). To vietā paradās makstainā spilve un sfagni.

Pie stacijas šķērsojiet dzelzceļu un dodieties līdz dzelzceļa pārbrauktuvei; tur turpiniet ceļu pa asfaltēto gājēju-velosipēdistu ceļu Gaujas upes virzienā. Šķērsojiet Gauju pa gājēju-velosipēdistu tiltu. Turpiniet iet taisni pa Stacijas ielu līdz nonāksiet Carnikavas dzelzceļa stacijā.

